

1 HYLOZOIIKKA

1.1 Hylozoiikan alkuperästä

¹Filosofian historiassa kerrotaan Pytagoraasta, että hän opiskeli Egyptissä ja useissa muissa maissa ja hankki sieltä tietonsa. On aika luonnollista, että myös 46-minät matkustavat ja vierailevat paikoissa, joissa on esoteerisia opettajia. Vaihto on aina hedelmällistä. Kuitenkaan he eivät tee tällaisia matkoja hankkiakseen tietoa, kuten oppineet tekevät, jotka kopioivat toisiaan ja edeltäviä esityksiä. Pytagoras halusi tutkia eri tietojärjestelmiä suhteessa kunkin kansakunnan luonteeseen löytääkseen kreikkalaiseen mentaliteettiin sopivimman menetelmän. Hänen esoteriikalle antamansa muotoilu oli aivan erilainen kuin aiemmat esitykset.

²Hän ei luonut symboliikkaa vaan muotoili täsmälliset ihmiskunnalle välttämättömät todellisuuskäsitteet täsmällisen todellisuustutkimuksen perustaksi. Hylozoiikan eli henkisen materialismin avulla Pytagoras poisti hengen ja aineen välisen vastakohtaisuuden ja selvitti, että henki on sama kuin aineen tajunta. Tämä oli täysin uusi esitystapa, jota hän ei ollut kopioinut keneltäkään. Se oli ensimmäinen kerta, kun tieto esitettiin tällä tavalla. Näin luotiin perusta tutkimukselle, esoteriikan tieteelliselle käsittelylle. Pytagoras on ensimmäinen tiedemies länsimaaisessa merkityksessä, täsmällisen tieteen perustaja. Kuinka kauan kestää, ennen kuin tiede oivaltaa ja tunnustaa tämän, on täysin merkityksetöntä.

1.2 Hylozoiikka on perusta

¹Vallitsevat ideologiat eivät anna tietoa todellisuudesta. Lukuun ottamatta sellaisia tosiasioita, jotka jokainen voi todeta fyysisessä maailmassa, koostuu ihmimillinen tieto arvailuista (fiktioista).

²Kaikkina aikoina on ollut olemassa todellisuutta koskevaa tietoa, saatavilla salaisissa tietokunnissa. Meidän aikanamme olisi pitänyt oppia ainakin käsittämään se, että valtaa antavaa tietoa ei voi antaa muille kuin niille, joille vallan väärinkäyttö on mahdotonta.

³Tämä tieto, esoteerinen tieto, koostuu tosiasioista, jotka vain ne voivat todeta, jotka ovat siirtyneet ihmisen valtakunnasta viidenteen luomakuntaan, tiedon valtakuntaan.

⁴Vuoden 1875 jälkeen nämä tosiasiat on saatu julkaista yhä laajemmin, ja näin ne ovat tulleet kaikkien saataville. Valitettavasti ovat kirjailijat, joilla ei ole ollut hallussaan riittävää määrää tosiasioita, yrittäneet tehdä näistä järjestelmiä, yrityksiä, jotka ovat olleet tuomittuja epäonnistumaan. Tietyt lahkot (teosofia, antroposofia ja lukuisat ruusuristiläislahkot) ovat hyväksyneet nämä epäselvät järjestelmät, mikä on saattanut esoteriikan huonoon valoon.

⁵Näiden epätäydellisten järjestelmien kirjailijat eivät ole tunteneet hylozoiikkaa, ainoaa järjestelmää, joka selventää, että kaikella olemassaololla on kolme perustavanlaatuista aspektia (kolmiyhteisyys), jotka ovat hajoamattomasti ja erottamattomasti toisiinsa yhdistyneitä: aineen, energian ja tajunnan aspektit. Ilman näitä kolmea tietoa todellisuudesta ei ole oikeaa tietoa.

⁶Hylozoiikka ei ole ihmisen luoma järjestelmä, vaan erään planeettahierarkian jäsenen, yksilön, joka on saavuttanut viidennen luomakunnan ja josta on tullut essentiaaliminä (46-minä). Hänen järjestelmänsä ei ole spekulatio vaan kuvaus todellisuudesta.

⁷Pytagoras, välitön seuraaja planeettahierarkian maailmanopettajan (toisen departementin päällikön) virkaan, loi hylozoiikalla perustan luonnontieteelliselle katsantotavalle, mikä on mahdollistanut tutkimuksen ja teknologian.

⁸Pytagoralainen hylozoiikka on itse asiassa matemaattinen järjestelmä, ei ajatusjärjestelmä tavanomaisessa mielessä, vaan todellisuuden matemaattinen kuvaus.

⁹Pytagoralainen hylozoiikka on orientoitumisjärjestelmä, joka tarjoaa riittävästi tietoa todellisuudesta ja elämästä vapauttaakseen ihmiskunnan sen harhauttavista ideologioista, sen illuusioista ja fiktioista.

¹⁰Hylozoiikka on mentaalijärjestelmä. Tämä merkitsee, että se pyrkii esittämään

todellisuuden mentaalisin käsittein, jotta mentalisti voi saada vision olemassaolon luonteesta, tarkoituksesta ja päämäärästä.

¹¹Hylozoiiikka on se perusta, jolle voidaan rakentaa kaikki se ylärakenne, joka mahdollistaa olemassaolon mentaalisen käsittämisen ja vaistomaisen – ”intuitiivisen” ymmärtämyksen. Hylozoiiikka on täsmällisen todellisuuskäsityksen sisältävä länsimaisen ajattelun perusta.

¹²Hylozoiiikka vapauttaa meidät itämaisesta symboliikasta, jonka tarkoituksena oli harjoittaa ”intuitiota”. Hylozoiiikka hankkii kausaali-intuition perspektiivi- ja systeemiajattelun välityksellä ja essentiaali-intuition kollektiivitajunnan kautta telepatian välityksellä.

1.3 Terminologia

¹Hylozoiiikka on Pytagoraan muotoilema maailmankatsomus.

²Esoteriikka on maailman- ja elämäntutkimus, joka perustuu yksinomaan planeettahierkialta saatuihin tosiasioihin.

³Kaikkien muiden kreikankielisten sanojen tavoin nimitys hylozoiiikka latinalaistettiin, tässä tapauksessa hylozoismiksi. Erityisesti englantilaiset, jotka ovat vanhojen roomalaisten reinkarnaatioita, kieltäytyvät itsepintaisesti hyväksymästä alkuperäisiä kreikkalaisia ja ainoita oikeita nimityksiä.

⁴F. A. Langen *Geschichte des Materialismus* -teoksensa ensimmäisessä painoksessa mainitsema ja Ernst Haeckelin *Die Lebenswunder* -teoksessaan omaksuma ”hylozoismi” muistuttaa läheisimmin Krysippoksen fysikalistista hylozoismia, joka oli epäonnistunut yritys ”popularisoida” alkuperäistä pytagoralaista hylozoiiikkaa.

⁵Vanhat termit mystiikka, okkultismi, teosofia jne. ovat tietämättömyyden sanojen väärinkäytön vuoksi niin idiotisoituneet, että niistä on tullut käyttökelvottomia, koska ne ovat harhaanjohtavia. Ihmiset nimittäin hypnotisoituvat kliseistä, ja aivojen lamaantuminen alkaa pohdinnan pysähtymisen myötä, muuten iskulauseilla ei olisi suurta valtaa.

⁶Esoteerikoksi on oikeus kutsua itseään, kun hallitsee hylozoiiikan siinä määrin, että voi osoittaa sen ehdottoman yliveraisuuden kaikkiin muihin hypoteeseihin nähden.

⁷Matemaattisten nimitysten käyttö tuntemattomille ja käsittämättömille ilmiöille (kaikille maailman 46 yläpuolella oleville) on tietysti parempi kuin niiden sanojen käyttö, jotka aina väärinymmärretään ja jotka turhamainen tietämättömyys ennemmin tai myöhemmin idiotisoi.

⁸49 atomilajia voidaan luokitella täsmällisesti, ja yksilön kehitystaso voidaan ilmoittaa täsmällisesti vain matemaattisia merkintöjä käyttäen. On tarkoituksetonta keksiä erityisiä nimiä (ja kaikilla kielillä) todellisuuksille, joita ei voi luonnehtia, koska ne ovat kaiken inhimillisen kokemuksen ulkopuolella. Jonkinlaisen käsityksen voimme muodostaa fyysisestä, emotionaalisesta, mentaalisesta, kausaalisesta ja essentiaalisesta (ykseys-) maailmasta, vaikkakaan emme mistään näiden ulkopuolella olevasta todellisuudesta, ennen kuin olemme saaneet tietoja niistä kyvyistä, jotka ovat ominaisia erityisesti korkeammille atomitajunnoille.

⁹Kaikki muut korkeampien maailmojen todellisuuksien nimitykset ovat riittävästi osoittaneet, kuinka sopimaton menetelmä nimien antaminen on ollut. Vasta kun jokin asia kuuluu ihmiselämän ja kokemuksen piiriin, ja sitä voidaan tarkkailla ja analysoida, vasta silloin tulisi käyttää sanoja nimityksinä. Kaikissa muissa tapauksissa riittää, kun selvitetään, että käytetyt luvut viittaavat tajunta- ja energialajeihin, joiden intensiteetti ja energiavaikutus on valtavasti lisääntynyt verrattuna seuraavaksi alempiin lajeihin.

¹⁰Intialaiset tuntevat termit ”buddhi” (46) ja ”nirvaana” (45), teosofit termit ”intuitio” (46) ja ”henki” (45). He käyttävät näitä termejä ikään kuin ne todellisuudet, joita ne tarkoittavat, olisivat heille tuttuja, vaikka heiltä puuttuu kaikki mahdollisuudet ymmärtää, mistä he puhuvat. Mutta kun yrittää selittää tätä, opettaa heitä ajattelemaan tarkemmin ja korostaa, että kyse on todellisuuksista, joista heillä ei ole aavistustakaan, ja antaa heille sen tähden uudet nimitykset, essentiaalinen (46) ja superessentiaalinen (45), he pitävät näitä nimityksiä ”käsittämättöminä” vain siksi, että ne ovat ”tuntemattomia”. Tämä osoittaa parhaiten heidän riippuvuutensa

termeistä ja fraaseista ja todellisuussisällön täydellisen poissaolon heidän ajattelustaan. On merkityksetöntä puhua ”henkisestä maailmasta” (45), ”jumalallisesta maailmasta” (43), ”intuition maailmasta” (47:1-3 sekä 46), kuten adyartheosofit tekevät, koska näitä kuluneita termejä käyttävät kaikki kaikenlaisista asioista.

¹¹Sekä Blavatsky (*Salainen oppi*) että Bailey (*A Treatise on Cosmic Fire*) käyttivät termiä ”kosmis-fyysinen” atomimaailmoista 43–49 ja siten epäsuorasti koko aurinkokunnasta. On valitettavaa, että tällaisia harhauttavia termejä edelleen käytetään. Tämä on aiheuttanut käsitte-sekaannusta myös niissä niin kutsutuissa okkultisteissa, jotka ovat katsoneet velvollisuudekseen ihmiskunnan onnellistamisen näennäistiedollaan.

¹²On totta, että kaikki atomimaailmat kuuluvat kosmukseen. Mutta koska atomimaailmat 43–49 muodostavat myös aurinkokunnan 42 molekyylimailman aineellisen perustan, on lähes väistämätöntä, että esoteriikkaan perehtymättömät sekoittavat nämä kaksi käsitettä. (”Esoteriikkaan perehtymättömillä tässä tarkoitetaan kaikenlaisen okkulttisen ja esoteerisen kirjallisuuden lukijoiden suurta enemmistöä. ”Okkulttinen” sisältää kaikkea ei-hylozooista; esoteriikkaa ovat vain planeettahierarkialta saadut tosiasiat.) Ei ole mitään syytä luopua ikivanhasta termistä ”kosmos” kaikelle aurinkokunnan ulkopuolella olevalle, vaan sopivinta olisi säilyttää se, ja siten laskea myös atomimaailmat 43–49 aurinkokuntaan kuuluviksi.

¹³On ymmärrettävää, että planeettahierarkialla on monituhatuotinen kokemus siitä näennäisen parantumattomalta vaikuttavasta uskosta, joka ihmisillä on mielikuvitustensa ja päähänpistojensa oikeellisuuteen, joten se välttää mahdollisuuksien mukaan antamasta tietämättömyyden loputtomalle spekulatiivimmalle uutta aineistoa mielikuvituksellisiin kohtuuttomuuksiin. Varsinkin D.K. eli Kleinias tekee voitavansa ehkäistäkseen tällaisen infantilismiin, sillä siksi esoteerikon on sitä kutsuttava. Vaikka hän huomauttaa, että Annie Besantin kolmannesta triadista käyttämä termi ”monadi” on merkityksetön ja harhaanjohtava, hän kuitenkin käyttää Besantin termiä, ehkä siksi, ettei hän halua ryhtyä pythagoralaisen termin (monadi = ikiatomi) perinpohjaiseen selontekoon. Tästä ikiatomista hän tyytyy sanomaan: ”tietoisuuden ikuisesti läsnäoleva pieni piste”.

1.4 Hylozooisen mentaalijärjestelmän tehtävä

¹Hylozooisen järjestelmän varsinainen tehtävä on antaa käsitettävä vastaus kysymykseen olemassaolon tarkoituksesta ja päämäärästä, ja se on ainoa järjestelmä, joka on antanut järkevän selityksen. Sen ei ole koskaan ollut tarkoitus olla muuta kuin perustavanlaatuinen maailmankatsomus (ei elämäntarkomus), joka sisältää ne todellisuuden tosiasiat, jotka ovat perustavanlaatuisia oikealle todellisuuskäsitykselle ja välttämättömälle elämänymmärtämykselle. Siinä suhteessa se onkin ainoa todellisuusjärjestelmä, joka koskaan on muotoiltu. Sitä ei voida koskaan dogmatisoida tai korvata paremmalla järjestelmällä tulevaisuudessa. Se on ainoa oikea ja siksi ainoa kestävä järjestelmä.

²Yksi hylozoiikan korvaamaton etu on se, että se vapauttaa ihmisen ainiaaksi riippuvuudesta teologisen, filosofisen ja tieteellisen tietämättömyyden auktoriteetteihin maailmankatsomuksen ja elämäntarkomuksen osalta. Hylozoiikka lopettaa ainiaaksi filosofisen fiktionalismin ja sen loputtoman spekulatiivimman. Jatkakoot oppineet sitten spekulatioillaan ja uusilla teorioillaan niin paljon kuin haluavat.

³Hylozoiikka on juuri se perusta, jolle tiede voi rakentaa tulevaisuudessa ilman riskiä, että se hypoteeseineen joutuu harhaan. Hylozoiikka on ratkaissut filosofian perusongelmat. Se on uskonnon, filosofian ja tieteen ainoa yhteinen kestävä perusta. Sen ei ollut koskaan tarkoitus olla enempää. Se muodostaa elämän alkeisoppikirjan, johdannon tietoon, jota ilman kaikki tieto harhailee fiktiivisyyteen. Se riittää.

⁴Etsijä vakuuttuu hylozoiikan oikeellisuudesta tutkimalla, selittääkö se muutoin selittämättömiä asioita. Sitä ennen hänen on pitänyt oivaltaa teologian, filosofian ja tieteen tarjoamien selitysten kestättömyys. Tämä oivallus saa etsijän lopulta ihmettelemään, tulisiko

hänen kenties tutkia sitä, minkä kaikki auktoriteetit ovat hylänneet. Esoteriikan pitäisi olla viimeinen tutkittava asia.

⁵Hylozoiikka esittelee perusasiat, joita tarvitaan todellisuuden kolmen aspektin ja kosmoksen rakenteen käsittämiseksi. Se muodostaa yhteisen tietoteoreettisen perustan eri esoteerisille koulukunnille, jotka kuuluvat seitsemään departementtiin tai vastaavat mystikko- ja humaniteettiasteella olevien ihmisten tarpeisiin. Hylozoiikka muodostaa perustan. Erilaisille ylärakenteille olisi annettava muita nimiä, jotta vältytään käsitesekaannukselta, mikä muuten on väistämätöntä. Näin ollen millään koulukunnalla ei ole oikeutta anastaa nimitystä hylozoiikka. Uusien koulukuntien tulisi ottaa uudet nimet eikä valita historiasta tuttuja nimiä. Vanhoilla koulukunnilla on yksinoikeus niihin nimiin, jotka niille on aikoinaan annettu. Kyse on mentaalisesta rehellisyydestä. Uudet esitystavat tulevat eroamaan niin monessa suhteessa vanhoista, ettei millään niistä ole oikeutta käyttää hyväkseen jonkin vanhemman koulukunnan arvovaltaista asemaa. On esimerkiksi harmillista (suoranaista vääristelyä), kun nykyiset ruusuristiläislahkot esittelevät itsensä aitoina ruusuristiläisjärjestöinä. Ne ovat ottaneet tämän nimen ilman veljeskunnan perustajan, planeettahierarkian kolmannen departementin nykyisen ylipäällikön (43-minän R.) lupaa.

⁶Olisi epäasianmukaista sanoa, että hylozoiikka on planeettahierarkian tieto. Kyse olisi samasta loogisesta sopimattomuudesta, jota esiintyy termeissä ”teosofia” ja ”teologia”, jotka tarkoittavat vastaavasti ”jumalan viisautta” ja ”jumalan opetusta”. Noissa luomakunnissa (viidennessä ja kuudennessa) on aivan erilainen käsitys todellisuuden kolmesta aspektista. Voidaan kuitenkin sanoa, että mentaalijärjestelmänä hylozoiikka koostuu tosiasioista, jotka vain planeettahierarkia voi tarjota.

⁷Atomien läsnäolo molekyyileissä ja korkeampien atomilajien läsnäolo alemmissa atomilajeissa on tekijä, joka mahdollistaa atomien evoluution; voitaisiin sanoa, että se on eräs todiste ”jumalan immanentista”. Jos on perusteellisesti pohtinut ja hallitsee pythagoralaisen hylozoiikan, niin huomaa, kuinka hyvin kaikki pitää paikkansa. Vasta silloin myös vakuuttuu järjestelmän kestävyyydestä ja ylivoimaisuudesta kaikkiin muihin järjestelmiin nähden. Se osoittaa suvereeniutensa tarjoamansa perspektiivisyyden ja terveen järjen avulla. Siitä huolimatta kestää useita sukupolvia ennen kuin tämä oivallus lyö itsensä läpi ja hylozoiikka tunnustetaan oikeutetuksi työhypoteesiksi. Tämä todistaa siitä, että ihmiskunta etenee edelleen hitaalla asteittain työskentelevän päätelmä-ajattelun mentaaliasteella, ja että sillä on vielä pitkälti jäljellä perspektiivitajuntaan. Esoteerisen opettajan on täytynyt hankkia korkea-asteinen kärsivällisyyden ominaisuus kestääkseen tätä toistoa ja yksinkertaisimpien käsitteiden jankkaamista, jonka täytyy jatkua, kunnes asiaan kuuluva mentaalimolekyyli on onnistunut tunkeutumaan ja asettumaan johonkin harmaista aivosoluista.

⁸Aurinkokunnastamme tiedämme, että atomit, jotka ovat tuotu yhteen eri planeetoille ja planeettojen maailmoille, ovat jo käyneet läpi monia prosesseja ennen kuin ne saivat havaitsemamme muodot. Elämä ei ole niin yksinkertaista, jollaisena se on esitettävä ihmis-kunnalle, jonka ymmärtämismahdollisuus on äärimmäisen rajoittunut. Meidän pitäisi olla kiitollisia siitä, että meille on annettu niinkin suunnattoman yksinkertainen työhypoteesi kuin hylozoiikka, joka oikein ymmärrettynä on yksinkertaisin tähän asti muotoilluista ja luultavasti kaikista ajateltavissa olevista hypoteeseista yksinkertaisin. Vertailu muihin eri tietokunnissa käytettyihin esoteerisiin esitystapoihin osoittaisi tämän. Eksoteeriset ajatusjärjestelmät (esimerkiksi saankhya, vedaanta, advaita) eivät ole järjestelmiä, jotka voivat väittää vastaavansa todellisuutta. Hylozoiikka tulee niin lähelle todellisuutta kuin ihmiskunnan todellisuuskäsitykselle on mahdollista nykyisellä aionilla.

⁹Oikea tietojärjestelmä (sen ollessa yhdenmukainen todellisuuden kanssa), vaikuttaa magneetin tavoin mahdollistaen esoteerikolle sen, että hän automaattisesti poimii kaiken ”olennaisen” kaikesta tietämyksestä (mentaalisuuteen alasmitoitettut ja siinä yhteydessä fictionalisoituneet todellisuussideat) ja jalostaa tämän todelliseksi mentaali-ideoiksi (terveen järjen ideoiksi).

1.5 Hylozoiikan rajoittuneisuus

¹Hylozoiikka on mentaalijärjestelmä mentaalitajunnan perusnäkemykselle fyysisessä maailmassa, ja se toimii näin ollen inhimillisen käsittämisen ja kolmen fyysisen ulottuvuuden puitteissa, jotka ovat ainoat käsitettävät fyysisessä maailmassa. Se on sen vahvuus, mutta myös sen annettu, väistämätön rajoitus 49 kosmisen ulottuvuuden olemassaolossa. Hylozoiikan ylivoimaisuus muihin mentaalisiin järjestelmiin nähden johtuu siitä, että se tyydyttää mentaalisen käsityksen mentaalisesti tarkimmalla mahdollisella tavalla. Se vapauttaa niistä tietämättömyyden järjestelmistä, jotka ihmiset ovat hyväksyneet. Siten järjestelmä on täyttänyt tehtävänsä.

²Vaikka hylozoiikka on ihmiskunnan nykyisellä kehitysteella paras mahdollinen työhypoteesi ja noudattaa todellisuutta niin tarkasti kuin konkretisoivalle mentaaliselle tajunnalle on mahdollista, siitä ei kuitenkaan pitäisi tehdä kiinteää järjestelmää kaikkia tulevia aikoja varten. Meidän tulisi olla tyytyväisiä siihen, että järjestelmä tarjoaa meille vision eikä sisällä mitään todellisuuden kanssa ristiriidassa olevaa. Tämä on enemmän kuin voidaan sanoa kaikista muista järjestelmistä. Näin ollen hylozoiikka ei ole järjestelmä kausaaliminälle ja hänen viisiulotteiselle todellisuuskäsitykselleen. Mutta hylozoiikka on kaikki, mitä tarvitsemme siihen asti, kunnes meistä on tullut kausaaliminuuksia ja kykenemme kokemaan mentaalisen atomimaailman todellisuuden, jota me emme missään tapauksessa voi ymmärtää neljännessä luomakunnassa.

³Hylozoiikka ei ole todellisuutta, sillä se on koettava, ja vasta kausaaliminä kykenee siihen. Vain elämä on todellisuutta. Kausaaliminä näkee, kuulee jne. kaiken ihmisen maailmoissa, niin kuin me näemme ja kuulemme fyysisessä maailmassa. Mentaalijärjestelmä on teoriaa, ei elämää, ja siitä voi tulla este elämälle, jos siitä tulee päähänpintymä. Kausaaliminä ei tarvitse käsitteitä. Kausaali-ideat ovat intuitioita, joissa tajunnan aspekti, aineaspekti ja energia-aspekti ovat eläviä todellisuuksia. Mentaalijärjestelmät ovat siten korvikkeita elämälle, jota ei voi sitoa käsitteisiin. Ne ovat työhypoteeseja, jotka eivät koskaan voi korvata kokemusta.

⁴Esoteerikko, joka pyrkii hankkimaan kausaalitajunnan ja kykenee tulemaan toimeen ilman järjestelmää, luopuu siksi mentaalitajunnan todellisuuskäsityksestä ja pyrkii samaistumaan kausaaliseen intuitiotajuntaan eläen ikään kuin hän olisi jo kausaaliminä ja yrittäen ymmärtää, kuinka kausaaliminä näkee todellisuuden ja elämän. Kaikkien järjestelmien vaarana on, että ne lukitsevat tajunnan johonkin, josta on luovuttava, joka on vain teoria ja jää helposti teoriaksi eikä työvälineeksi todellisessa elämässä. Kaikki riippuu sovelluksesta elämään, kokeista ja niiden kautta saaduista kokemuksista, sillä vain siten hankitaan ominaisuuksia ja kykyjä.

⁵Ne, jotka kiistelevät teorioista, eivät ole koskaan oivaltaneet kaikkien teorioiden tarkeitsemmuutta niiden suhteessa elävään todellisuuteen. Kausaaliminät hylkäävät täydellä oikeudella kaikki mentaalijärjestelmät, joista tulee kehityksen esteitä, jos niiden annetaan olla jotain muuta kuin orientoitumistapoja, jotka ovat käyttökelpoisia siihen saakka, kunnes yksilö kokee todellisuuden sekä nykyisyydessä että menneisyydessä, joka on olemassa ”iäkkäällä nykyhetkessä” tai aionisessa ajassa, joka kausaaliminälle ilmenee ajattomuutena.

1.6 Puolustus ja todiste

¹Esoteerisen teoksen ei tarvitse eikä sen pitäisi periaatteellisista syistä vedota minkäänlaisiin auktoriteetteihin. Sen ainoa (ja riittävä) puolustus on sen yhtäpitävyys todellisuuden kanssa. Niiden, jotka eivät kykene oivaltamaan tätä, on tyydyttävä pitämään teosta työhypoteesina. Sellaisenaan se on kaikkia muita järjestelmiä parempi, koska se selittää yleispätevästi aiemmin selittämättömiä asioita. Nykyaikainen filosofia Bertrand Russellin tapaan ei pysty tarjoamaan minkäänlaisia selityksiä. Se, että selitykset ovat mahdollisia, riittää todisteeksi esoteriikan luotettavuudesta, jos ei kyetä käsittämään sen vääräämättömyyttä.

²Leadbeater ajatteli, että olisi mahdotonta saada fysikalistit vakuuttuneiksi ylifyysisestä todellisuudesta, että on mahdotonta järjestellä osoittaa esoteriikan yhtäpitävyys todellisuuden

kanssa. On aivan liian yleinen väärinkäsitys, että ”tieteellisesti ei voi koskaan todistaa, että jokin elämäncatsomus on oikea tai väärä”. Esoteerikko väittää, että juuri sen voi tehdä. Voidaan todistaa, että hylozoiikka on maailmancatsomus, joka on yhtäpitävä todellisuuden kanssa, ja että esoteerinen elämäncatsomus (tieto elämäncaeista) seuraa tästä maailmancatsomuksesta korollaarin tavoin. Hylozooine mentalijärjestelmä on, kun sen kerran hallitsee, yksinkertaisesti loogisesti vakuuttava, koska se selittää tuhansia muuten selittämättömiä ilmiöitä yksinkertaisimmalla mahdollisella ja johdonmukaisella tavalla. Ja selitys on todiste. Mutta tietenkin riippuu siitä, mitä ”tieteellä” tarkoitetaan. Esoteriikan mukaan kaikki ”inhimilliset tieteenalat” kuuluvat fyysisen elämän piiriin, ja esoteriikka muodostaa tiedon ylifyysisestä todellisuudesta. Planeettahierarkia lupaa, että tulemme saamaan monia ylifyysisiä tieteitä.

³Esoteerikkojen tärkein tehtävä meidän aikanamme ei ole niinkään uusien tosiasioiden lisääminen hylozooiseen maailman- ja elämäncatsomukseen kuin laatia todisteita sille, että tämä järjestelmä on ainoa kestävä työhypoteesi. Tämän todistamiseksi on jo olemassa riittävästi tosiasioita. Ja se tehdään selventämällä, että tämä työhypoteesi on ainoa, joka voi selittää todellisuuden ja historiallisen tapahtumainkulun. On olemassa mahdollisuus todistaa tämä selkeästi. Esoteriikka voi todistaa verrattoman yliveraisuutensa selitysperstana. Mahachohanin sanonta ”koska meidän julistamamme oppi on ainoa oikea, sen on lopulta päästävä voitolle” osoittaa, mitä planeettahierarkia ajattelee tästä mahdollisuudesta. Vaikeudet ovat monia. Ennen kaikkea on odotettavissa, että musta loosi tulee kuumeisesti torjumaan ja kaikin keinoin vastustamaan asiaa jatkamalla edelleen idiotisointia kaikenlaisilla harhauttavilla uusilla hypoteeseilla. Sitä paitsi jokaisen tehtävänä ei ole hallita järjestelmää siten, että pystyy sen avulla tyydyttävästi selittämään kaiken ja siten kumoamaan kaikki idiologiat. Järjestelmän hallitseminen ei riitä. Se on suhteellisen yksinkertainen asia; järjestelmä on niin yksinkertainen, että se on itsestäänselvyyden rajoilla, kun sitä on kerran opiskellut. Vaatimuksena on myös, että tutkitaan perusteellisesti ja kohta kohdalta ne järjestelmät, jotka on tarkoitus kumota. Sillä väärin järjestelmien kumoaminen on lähes yhtä tärkeää kuin oikean järjestelmän oppiminen.

⁴Esoteerikko, joka asettaa Pytagoraan hylozoiikan yleisesti pohdittavaksi ja omaksuttavaksi, haastaa kritiikin ja väittää, että tässä yhteydessä kaiken kritiikin on vaiettava. Oikeaa järjestelmää ei voi kumota. Ja ainoa oikea järjestelmä voi selittää kaiken yksinkertaisimmalla ja tarkoituksenmukaisimmalla tavalla. Ihmiskunta ei ole koskaan ennen nähnyt mitään sellaista. Ja mitä tapahtuu? Totuus, tieto todellisuudesta, vaiennetaan.

⁵Haastan kaikki itämaiset ja länsimaiset filosofit. Tehkää parhaanne ja yrittäkää kumota hylozoiikka! Hiljaisuutenne on haaste, johon vastaan.

1.7 Hylozoiikka lähtee aineaspektista

¹Tässä esityksessä kaikki merkitään tutuilla aineellisilla nimityksillä. Tämä tehdään tavanomaisen epäselvyyden välttämiseksi. Joissakin tietokunnissa aineaspekti jätetään vaille huomiota ja keskitytään tajunnanaspektiin. Triadit ja verhot esitetään yksilöllisinä tajuntoina nimityksillä, jotka helposti hämmentävät hylozooikkoja.

²Mitä enemmän esoteriikkaan syvennyy, sitä selvemmin oivaltaa aineaspektin olevan selitysperstana. Tietenkin on ymmärrettävää, miksi aineaspekti yritettiin joissakin esityksissä hylätä. Ihmiset ovat tuijottaneet itsensä sokeiksi fyysiseen aineeseen ainoana kouraantuntuvana ja arvokkaana asiana aavistamatta, että olemassaolon tarkoitus on tajunnankehitys, ja että energian oikea käyttö on ainoa tapa toteuttaa. Pedagogisesti nähden on ehkä psykologisesti oikein jättää aineaspekti huomiotta, erityisesti fyysinen aine. On tuskin mahdollista kieltää, että fysikalismi on ihmiskunnan kirous. Mutta kun ihmiset saavat oikean tiedon todellisuudesta, he oivaltavat perinteisen katsantotavan idiotismin, oivaltavat, että aine on vähiten arvokas kaikesta. Tämän vuoksi ei kuitenkaan tarvitse kieltää aineen olemassaoloa, sen välttämättömyyttä tajunnan kantajana ja sen merkitystä energiatekijänä.

³Länsimaalaiset lähtevät aineaspektista myös ylifyysisen osalta. Tiede on länsimaista alkuperää ja fyysisen aineen järjestelmällisen tutkimuksen ansiosta se loi vankan perustan myös korkeampien maailmojen aineaspektin tutkimiselle. Tästä seurasi, että myös tajunnanaspektia tutkittiin aineen yhteydessä, jolloin eri tajunnanlajit yhdistettiin ainelajeihin, minkä seurauksena eri tajunnanlajeille saatiin tarkat rajat, ja näin tieteellistä menetelmää voitiin käyttää myös tässä suhteessa. Joogafilosofiassa sitä vastoin eri tajunnanlajien määritelmät eivät ole koskaan yhtä tarkkoja kuin hylozoiikassa. Mutta täsmällisyys, selkeys, terävyys ovat mentalistien vaatimuksia todellisuustiedon suhteen. Mystikko (emotionalisti) inhoaa selkeyttä, sillä se on este mielikuvituksen ”laajentumiselle äärettömyyteen”. Hän haluaa tuntea äärettömyyden (rajattomuuden), tuntea olevansa kaikkietävä ja kaikkivoipa, tunne, joka on varsin ymmärrettävä sen koskettaessa essentiaalimaailmaa (46).

⁴Länsimaalaisten on helpompi kuin joogafilosofien nähdä hylozoiikan oikeellisuus. Aineaspekti, joka on fyysisen maailman todellisuuskäsityksen perusta, sisältää tieteellisesti orientoituneille helposti ymmärrettäviä, lähes itsestään selviä käsitteitä. On tietysti olemassa vaara, että aineaspektin merkityksestä tulee yhtä hallitseva kuin se on fysikalisteille. On täysi syy huomauttaa, että jo emotionaalimaailmassa ja yhä enemmän jokaisen korkeamman maailman myötä tajunnanaspekti ja liikeaspekti (energiat) ovat ainoat olennaiset. Tulevaisuuden hylozoiikkojen tehtävänä on keksiä länsimaiset nimitykset joogien jo vuosituhansia sitten löytämille ja käyttämille tajunta- ja liikeaspektiin kuuluville todellisuustekijöille. Myönnettäköön, että länsimaalaiset ovat teknologisesti yliverkaisia, koska he ovat kultivoineet fyysistä aineaspektia. Mutta he ovat selvästi heikompia kuin joogafilosofit kaikessa tajunnanaspektiin kuuluvassa. Tajunnanaspekti on länsimaisille tutkijoille suunnattoman laaja tutkimuskenttä. Länsimainen tiede on lähes täysin tietämätön niin tajuntaa koskevista laeista kuin korkeampien maailmojen aineita ja energioita koskevista laeista. Länsimaalaisille nämä lait saattavat näyttää ”häilyvän ilmassa”, koska ne ovat saaneet yksipuolisen puhtaasti subjektivistisen muotoilun. Niiden pätevyyden voivat kuitenkin kiistää vain ne, joilla ei ole kykyä todeta niiden olemassaoloa.

⁵Pedagogisesta näkökulmasta esoteriikan (hylozoiikan) ensimmäinen esitys tulisi lähteä aineaspektista, koska tämä on kaikille välittömästi annettu ja tutuin kaikille. Näin voidaan hylätä myös filosofinen subjektivismi, joka kieltää aineen ja ulkomaailman olemassaolon, joten ei ole vaaraa sekoittaa esoteriikkaa tähän subjektivismiin, kun hylozoiikkaa myöhemmin käsitellään tajunnan aspektin näkökulmasta, viidennen luomakunnan katsantotavan mukaan. Tajunta on joka tapauksessa se, joka tutkii korkeampia maailmoja, korkeampien ainelajien ja verhojen tajuntaa, joka on herätettävä. Aineaspekti pysyy kuitenkin aina ehdottomana perustana, tajunnan kantajana. Mutta oppilaan on helpompi hankkia korkeampia tajunnanlajeja, jos hän eläytyy käsitykseen, että hänelle ”kaikki” on vain tajuntaa. Viidennessä luomakunnassa olevien, jotka valmistautuvat siirtymään kuudenteen luomakuntaan, jossa liikeaspekti (energia-aspekti, tahtoaspekti) on olennainen, on eläydyttävä tähän aspektiin aistiakseen, että ”kaikki” on energiaa ikään kuin ei olisi mitään muuta kuin voimaa.

1.8 Tieto

¹Vaikka esoteerikon on suhteellisen helppo ratkaista, ovatko väitetyt tosiasiat myös todellisia, ja vaikka hän kausaaliminänä kykenee toteamaan tosiasioita ihmisen maailmoissa, hän ei kuitenkaan tyydy siihen, vaan kääntyy planeettahierarkian asiantuntemuksen puoleen saadaakseen havaintonsa tarkistetuksi.

²Todellinen esoteerikko (jotain täysin muuta kuin yhä lukuisimmat Rudolf Steinerein kaltaiset okkultistit, jotka luottavat selvänäköisyyteensä ja päähänpistoihinsa ja johtavat lukijoitaan harhaan) on tietoinen nimenomaan siitä, että mentaalimaailma on fiktioiden kaaos ja emotionaalimaailma illuusoiden kaaos ja että todellisuuskriteerit puuttuvat näistä maailmoista. Myös ne, jotka kiinnostavat tähän erityistä huomiota, voivat tehdä hyvin harmillisia virheitä, minkä

kaikki esoteerikot myöntävät ensimmäisinä.

³Mainittu kaoottinen tila johtuu monista eri tekijöistä. Emotionaalimaailmassa ja mentaalimaailmassa kaikki aineelliset muodot ovat näihin liittyvän aktiivisen tajunnan toiminnan tuotteita. Pysyvä objektiivinen todellisuus puuttuu kokonaan. Kaikki näkyvä on siten mielikuvituksen tuotetta. Poikkeuksia ovat tietenkin fyysiseen aineeseen sisältyvät emotionaaliset ja mentaaliset aineet, sillä nämä aineet ovat olemassa fyysisen todellisuuden kautta.

⁴Kaaos johtuu lisäksi siitä, että kaikki ihmisten ylifyysistä koskevat käsitykset ovat virheellisiä. Tämä ei johdu ainoastaan perinteisistä harhaluuloista (teologisista, filosofisista jne. spekulatioista) vaan myös siitä, että useimmat ihmiset hyväksyvät mieleenjohtumansa, päähänpistonsa, olettamuksensa, arvailunsa, kuvittelunsa jne. ikään kuin ne olisivat yhtäpitäviä todellisuuden kanssa, mihin ne tuskin yltyvät edes prosentin verran. Yli 99 prosenttia on virheitä, aivan liian usein enemmän tai vähemmän tietoista itsepetosta, siis valheita. Tätä kutsutaan ”näennäisyydessä elämiseksi”, ja ne, joita se viihdyttää, todistavat itselleen, että ”maailma haluaa tulla petetyksi”. Esoteerikko kieltäytyy osallistumasta näennäisyyden kulttiin. Hän on lopullisesti jättänyt näennäisyyden maailman ja astunut todellisuuden maailmaan. Ne ovat kaksi radikaalisti erilaista maailmaa, eikä niillä ole mitään yhteistä. Neofyyti tekee aina vakavan virheen tuodessaan omat vanhat näkemyksensä mukanaan yrittäessään ajatella esoteerisesti, ymmärtämättä, että näin tehdessään hän pysyy kaaoksessa. Esoteerikko on lopullisesti heittänyt kaiken eksoteerisen pölyttymään ja oppinut ajattelemaan joka suhteessa ja kaikesta uudelleen. Tietenkin hän säilyttää fyysisessä maailmassa lopullisesti todetut fyysiset tosiasiat. Mutta siinä sitten onkin kaikki.

⁵Fyysisessä maailmassa tietoa on mahdollista saada sellaisista asioista, joiden järkevä selittäminen ei ole riippuvainen ylifyysisestä aineellisesta todellisuudesta tai ylifyysisistä energioista, voitaisiin sanoa: kaikesta puhtaasti fyysisestä. Tieto on mahdotonta kaikesta sellaisesta, jonka selittäminen on riippuvainen emotionaalisesta ja mentaalisesta aineesta ja niihin kuuluvista energioista. Tieto on mahdollista kausaalimaailmassa (platonisten ideoiden maailmassa), sillä ideoiden todellisuussisältö on pysyvän todellisuuden tarkka esitys.

⁶Perspektiivitajunnasta (47:5) on se etu, että kahden alimman mentaalisen alueen (47:6,7) täysin väärinrakennetut mentaaliset järjestelmät jäävät pois ja että terve, kriittinen järki ei niin helposti joudu rakenteluvietin uhriksi.

⁷Vain kulttuuriasteella olevilla on mahdollisuus subjektiiviseen tajuntaan alimman kausaalisen molekyyililajin alimmassa koostumuksessa (47:3:7:7), ja humaniteettiasteella olevilla on mahdollisuus laajempaan subjektiiviseen tajuntaan tässä alimmassa kausaalisessa molekyyililajissa (47:3). Kokemattoman on kuitenkin mahdotonta erottaa näihin kuuluvia värähtelyjä korkeammasta mentaalisen molekyyililajin (47:4) värähtelyistä.

⁸Ennen kuin yksilö on hankkinut subjektiivisen kausaalitajunnan, hänen fyysiset aivonsa eivät voi ottaa vastaan kausaalivärähtelyjä, eivätkä kausaalimolekyylit voi tunkeutua hänen aivosoluihinsa, jotka on lisäksi tehty vastaanottamattomiksi epäsojovalla ruokavaliolla ja kaikenlaisilla myrkyillä. Lääketiede on tietenkin täysin kykenemätön arvioimaan tähän kuuluvia ilmiöitä. Se ei tiedä edes, että aivosolut ovat eetteriaineesta koostuvien verhojen ympäristöä.

1.9 Järjestelmät

¹Terveeseen järkeen vetoava mentaalinen hylozoiikka (47:5) on tietenkin erittäin sopimaton niille, jotka ovat mystikko- (48:3) tai pyhimysasteella (48:2) ja joille kristillisestä ideologiasta on tullut luovuttamaton sydämen asia. Hylozoiikka vain saattaisi heidät tunnekaaoksen tilaan ja pikemminkin vahingoittaisi kuin hyödyttäisi heitä. Tämä pätee vielä suuremmassa määrin niihin siivilisaatioasteella oleviin, jotka ovat omaksuneet tavanomaisen uskonnollisen julistuksen. Tajunnankehitys ei etene harppauksin vaan askel askeleelta. Lisätään tähän vielä se

tosiasia, että jokainen idiologia ankkuroituu voimakkaaseen ajatusmuotoon (elävään elementaaliin), josta ”uskovainen” ei voi irrottautua vahingoittamatta itseään, ajatusmuotoon, joka palvelee jumalana ja antaa antaumukselliselle sekä elämänluottamusta että tarvittavaa elinvoimaa. Viisaan ”sielunpaimenen” on otettava huomioon kaikki nuo ”jumalolennot” yrittäessään auttaa ihmisiä. Itse asiassa ne ovat uskavaiselle korvaamattomia voimavaroja. Vasta kun syntyy syviä epäilyksiä tuon ajatusmuodon todellisuussisällöstä ja tehokkuudesta, on suositeltavaa siirtyä varovasti johonkin muuhun läheiseen (vailla havaittuja puutteita olevaan) ajatusmuotoon. Sillä emotionaaliasteella ihminen ei voi elää ilman ”jumalaa” sen enempää kuin mentaaliasteella oleva ilman järjestelmää. Täytyy olla jotain ”kiinteää” niin tunteelle kuin ajatuksellekin. Muuten seurauksena on epävarmuus, turvattomuus, emotionaalinen-mentaalinen kaaos, josta seuraa kaikkien käsitteiden hajoaminen, valitettava tila.

²Hylozoikka on se mentaalijärjestelmä, joka helpoimmin mahdollistaa kausaalitajunnan (intuition) kehittämisen ja johdattaa ihmisen ”platoniseen ideain maailmaan”, jossa ihminen vihdoinkin löytää ”aidon todellisuuden” ja voi itse todeta vankkumattomat tosiasiat. Kausaalimaailmassa ihminen on ainiaaksi vapautunut riippuvuudesta kuvitelmiin ja käsityksiin ja elää objektiivista elämää objektiivisessa todellisuudessa, jossa virheet on poissuljettu. Emotionaalimaailma ja mentaalimaailma ikään kuin katoavat (koska ne eivät tarjoa mahdollisuutta täsmälliseen objektiiviseen havaitsemiseen eivätkä subjektiiviset käsitykset vastaa tähän kuuluvia ilmiötä) ja fyysinen maailma ja kausaalimaailma muodostavat pysyvän kokonaisuuden. Silloin ihminen oivaltaa, että fyysinen maailma on ihmiselle tärkein maailma, kunnes hän on saavuttanut kausaalimaailman. Nyt hän käsittää, mitä Platon tarkoitti ”ideain maailmalla” ja että kukaan ei ole kyennyt käsittämään hänen peiteltyjä vihjauksiaan. Emotionaaliset illuusiot ja mentaaliset fiktiot ovat menettäneet ainiaaksi valtansa vietellä ja mahdollisuutensa harhauttaa elämässä. Hän on vapaa kaikista inhimillisistä idiologioista. Hän ei tarvitse edes ideologiaa. Koska minä ei enää tarvitse järjestelmää, hän ei enää pidä outona sitä, että kausaaliminuutuksilla on niin suuria vaikeuksia muotoilla mentaalisia järjestelmiä, jollaisia mentalistit vaativat. Mutta hän ymmärtää, kuinka välttämättömiä nämä idiologiset apuvälineet ovat emotionaaliasteella ja mentaaliasteella oleville, ja hän varoo riistämistä ihmisiltä heidän idiologioitaan niin kauan kuin ne vastaavat tarpeeseen. Ilman näitä emotionaalinen ja mentaalinen tajunnankehitys ei ole mahdollista. Tämä on sanonnan ”ihminen ei voi elää ilman jumalaa” syvällinen merkitys. Se on symbolinen sanonta, joka on merkityksetön skeptikoille ja muille vihkiytymättömille ihmisille. Hänellä täytyy olla jotain kiinteää tunteelle tai ajatukselle, kunnes hänestä on tullut kausaaliminä ja hän on astunut todellisuuteen.

³Ei ole helppo tehtävä muotoilla mahdollisimman täydellistä esoteerista mentaalijärjestelmää. Käsitettäviä termejä korkeampien maailmojen todellisuuksille ei ole olemassa. Tämä oli yksi syy siihen, miksi muinaisissa esoteerisissa tietokunnissa turvauduttiin symboleihin. Nykyään fyysisen todellisuuden tuntemus on suurelta osin hankittu, joten analogioiden löytäminen on entistä helpompaa. Periaatetta, hermeettistä lausetta ”niin kuin ylhäällä, niin myös alhaalla”, ei kuitenkaan saa absolutisoida. Goethe löysi osuvamman ilmaisun: ”kaikki katoavainen on vain vertausta”. On totta, että kaikki korkeampi toistuu alemmassa, mutta alasmitoittaminen tuo mukanaan myös huomattavia poikkeamia.

⁴Erilaisia ideologioita (huomaa tämä: ei idiologioita) tulee aina olemaan. On olemassa seitsemän erilaista tapaa tarkastella todellisuutta, ja ne vastaavat seitsemän departementin tehtäviä. Ne ovat kuitenkin sisällyttäviä eivätkä poissulkevia. Niillä on kaikki olennainen ja perustavanlaatuinen yhteistä. Kukin niistä antaa opiskelijoilleen mahdollisuuden täydellisesti ymmärtää kuuden muun näkemyksen eroavat piirteet. Niin pian kuin jollakin maailman- tai elämäntutkimuksella on eristävä vaikutus, sen käsittämisessä tai esitystavassa on jotain vialla. Esoteerikko ymmärtää täysin tietämättömyyden idiologiat eikä sulje sen vuoksi ketään pois, vaikka hänen on tietenkin tehtävä kaikkensa tietämättömyyden hälventämiseksi. Kestää tietenkin kauan, ennen kuin voidaan rakentaa se silta, joka mahdollistaa vallitseville idiologioille,

jotka aina sisältävät jonkinlaisen todellisuuden elementin, yhteisen synteessin muodostamisen. Ei voida olettaa, että eksoteristi, joka on vaivalla hankkinut maailmankatsomuksen, kiinnostuisi tai edes kykenisi käsittämään kaikkein alkeellisinta esoteriikkaa, hylozooista mentaalijärjestelmää. Tämä järjestelmä on todellakin rakennettu sellaisten tosiasioiden varaan, joita ihmiskunta ei kykene toteamaan. Oikeellisuutensa se voi todistaa ainoastaan selittämällä universaalisti aiemmin selittämättömiä asioita. Ne, jotka eivät oivalla tätä, eivät yksinkertaisesti ole koskaan hallinneet järjestelmää. Tulee osoittautumaan yhä välttämättömämmäksi perustaa kouluja, joissa lapsia opetetaan alusta alkaen ajattelemaan, ei vain toistamaan, käsittämään todellisuutta aivan uudella tavalla, deduktiivisella menetelmällä nykyisen induktiivisen menetelmän sijaan. Induktiivinen menetelmä on tarkoitettu tutkijoille, mutta ei vasta-alkajille, jotka hämmentyvät tosiasioista ymmärtämättä opintojensa tarkoitusta. Nykyisellään heille annetaan valtava määrä tosiasioita suljetuilla opinaloilla ilman, että heitä orientoidaan todellisuuteen.

1.10 Onko jo annettu liikaa?

¹Ihmiskunnalle on nyt annettu perustiedot, joita se tarvitsee oivaltaakseen, että hylozoiikka on yhdenmukainen todellisuuden kanssa. Jos ihmiskunta on niin tieteen fiktioiden ja sen perustelemattoman ylifyysisen olemassaolon kieltämisen typerryttämä, niin ei ole mitään järkeä antaa sille lisää tietoa. Se olisi helmien heittämistä, eikä planeettahierarkia tee sitä. Jos ihmiset eivät tahdo ottaa vastaan sitä ihmeellisintä lahjaa, joka heille on koskaan tarjottu, heitä ei tulla pakottamaan siihen. Jos he mieluummin vaeltavat pimeässä, se on heidän asiansa.

²Kysymys on siitä, onko ihmisille annettu jo liikaa tietoa. Planeettahierarkiassa on niitä, jotka katsovat, että raja on ylitetty, saavutettua kehitystasetta vastaava todellisuustiedon raja. Ihmiskunta on ylittänyt tuon rajan kahdesti aikaisemmin, ja seurauksena on ollut joukkotuho. Intialainen sana ”maajaa” tarkoitti alun perin itsesokeutta (silmät, jotka eivät näe, korvat, jotka eivät kuule). Ihmiskunta on todella onnistunut tekemään itsensä sokeaksi ”immanentille jumalalle”, jumalallisuudelle ihmisessä, ihmisen osallisuudelle kosmisessa kokonaistajunnassa, kaiken elämän yhteisyydelle.

1.11 Esoteeristen opintojen vaarat

¹On täysin turhaa julistaa tietoa niille, jotka eivät ole siihen kypsiä. Tämä on kaikkien näiden okkulttisten järjestöjen virhe. Parhaimmillaan niistä on tullut merkityksetön itsetarkoitus, kun ne eivät ole olemassa vain ihmisten typerryttämiseksi.

²Kaikki julkinen esoteerinen kirjallisuus ei sovi kaikille, kuten korkeampi matematiikka ei sovi lasten tasolle. On jo käynyt ilmi, että useimmat väärinymmärtävät sen, minkä he luulevat käsittävänsä, ja levittävät väärintulkintojaan toisille. Ilmeisesti on odotettavissa, että esoteriikka vääristyy yhä enemmän.

³On olemassa suuri vaara, että hylozoiikalle käy samoin kuin teosofialle. Sen voivat idiotisoida ne, jotka hyväksyvät sen toisten suosituksesta lainkaan ymmärtämättä, korkeintaan käsittävät pinnallisesti, emotionalisoivat ja siten idiotisoivat sen. On viisasta hillitä niiden intoa, jotka paisuvat hurmioon ”ihmeellisestä” opetuksesta. Mentaalinen ymmärtämys vaatii työtä, joka tuhoaa hurmion.

⁴Kaikkien esoteerikkojen etujen mukaista on estää se, että esoteriikasta, hylozoiikasta, tulee uusi uskonto emotionalisteille, mystikoille, uskovaisille. On oikeus vaatia, että ne, jotka kutsuvat itseään esoteerikoiksi, tietävät, mistä puhuvat, eivätkä jatka sitä tietämättömyyden ja epäpätevyyden pötypuhetta, joka on aina saattanut huonoon valoon kaikki yritykset opettaa ihmiskunnalle hieman tervettä järkeä. Esoteriikka on humaniteettiasteen saavuttaneelle parhaimmistolle. Ne, jotka kysyvät, ”kuka on sanonut sen?”, sulkevat siten itsensä ulkopuolelle.

⁵Tavanomaisista loogisista ja psykologisista vioista ei vapaudu vain siksi, että opiskelee esoteriikkaa. Päinvastoin, on jopa suurempi vaara joutua näennäisen parantumattoman oma-hyväisyyden uhriksi ja luulla olevansa muita parempi ja tärkeämpi. Sellainen asenne on tehokas

tapa tulla vielä suuremmaksi typeryiseksi jatkossa. Aivan niin kuin tienvartemme ovat täynnä romuautoja, todistaa myös esoteriikan historia suurimpien älykköjen monista epäonnistumisista. Tämä on sanottu yhä uudelleen ja uudelleen kaikissa ajateltavissa olevissa yhteyksissä. Ja ihmiset lukevat ja sanovat, no, tietysti, olen varovainen sen suhteen, ja sitten heistä on tullut vielä omahyväisempiä. Hyvä neuvo: Suhtautukaa epäluuloisesti nerokkaihin mieli-johteisiin. Jos niiden ei anneta mennä jätessankoon, on olemassa vaara, että menee sinne itse.

⁶Esoteriikkaan antautumisella on vaaransa. Se tosiasia, että nämä ideat ovat yhdenmukaisia todellisuuden kanssa, tarkoittaa, että niiden energiavaikutus on aivan toisenlainen kuin elämäntietämättömyyden tajunnanilmaisilla. Ne ovat dynaamisia, eivätkä useimpien ihmisten aivosolut sovellu hyödyntämään niitä tarkoituksenmukaisella tavalla. Aivan liian monessa tapauksessa tuloksena on mentaalinen kaaos, ja yritykset ideoiden oikein käsittämiseksi johtavat omiin virherakennelmiin ja synnyttävät kiihkomielistä uskoa itsekeksittyjen fiktoiden oikeellisuuteen. Tästä on runsaasti esimerkkejä teologian, filosofian ja okkultismin historiassa. Riskialttius osoittautuu monin tavoin. Monet päätyvät psykiatriin sairaaloihin, kykenemättöminä pitämään illuusion ja todellisuuden maailmoja erillään. On niitäkin, jotka iloisesti ja vapautumisen tunteella aloittavat esoteeristen opintojen opiskelun, mutta huomaavat, että heidän tulee luopua opinnoistaan jatkaakseen kitkattomasti entistä elämäänsä ja miellyttääkseen paremmin ympäröivää maailmaa. Merkillistä kyllä, vähitellen he ovat menettäneet yhä enemmän alkuperäisestä ”mentaalista vireydestään” ja tulevat ”yhä hidasjärkisemmiksi”. Heidän mentaalitajuntansa näyttää menettäneen kykynsä käyttää mentaalisia energioita.

⁷”Niiden, jotka harjoittavat okkultisia tieteitä, on joko saavutettava päämääränsä tai tuihduttava. Kun kerran on lähtenyt matkalle kohti tietoa todellisuudesta on epäily hulluuden riskeeraamista; pysähtyminen on putoamista; perääntyminen on syöksymistä taaksepäin, kohti kuilua.” (K.H. alias Pytagoras).

⁸Varoitus osoittautui aiheelliseksi. Se erehtyy, joka luulee, että esoteriikka on jotain, jota voi käsitellä varomattomasti.

1.12 Etsijät

¹Kaikkia ”ajattelevia ihmisiä voitaisiin kutsua ”etsijöiksi”. Meidän aikanamme on monia ihmisiä, jotka uskovat olevansa etsijöitä, ja ovat myös sitä, mutta rajoitetussa mielessä, koska he eivät ole ennakkoluulottomia etsijöitä. He etsivät jotakin erityistä, joka voisi vapauttaa heidät sisäisestä epävarmuudesta. He etsivät jonkin tietyn jo hyväksymänsä järjestelmän puitteissa, jota he pitävät ainoana oikeana. Sinnikkäät etsivät niin kauan, kunnes he löytävät tämän ”järjestelmän”, joka ei ole mitään muuta kuin se, minkä he ovat kerran hankkineet ja joka heillä on piilevänä. He eivät tiedä, että tämä järjestelmä on heidän alitajunnassaan, johon he vaistomaisesti pyrkivät saamaan uudelleen yhteyden. Esoteeriset etsijät ovat niitä, jotka etsivät, kunnes he ovat löytäneet hylozooisen tietojärjestelmän. On myös niitä, jotka ovat tutkineet kaikki tähän mennessä julkaistut selitysyrietykset, oivaltaneet niiden kestävämmyyden ja päätyneet skeptisismiin, kieltäytyen paneutumasta uusiin ”hypoteeseihin”. Tämä asenne on ymmärrettävä. On traagista, että kun lopullinen selitys annetaan, se jätetään huomiotta.

²Esoteerikon huolenaiheena on se, että etsijä, joka hylozoiikasta löytäisi järjestelmän, jota hän vaistomaisesti etsii, ei ehkä koskaan löydä sitä. Jos se ei hänelle sovi, siitä ei ole haittaa. Mutta hänelle on annettava mahdollisuus tutkia sitä. Kuinka sen etsijän voi tavoittaa? Ja mitä olisi sanottava suurten sanomalehtien kirja-arvostelijoista? Täällä Ruotsissa yksikään sanomalehti ei ole kirjoittanut arvostelua kirjoista *Viisasten kivi* tai *Tieto todellisuudesta*. Niitä ympäröi kuolettava hiljaisuus. Kauanko kestää, ennen kuin ihmiset tajuaavat demokraattisesta yhteiskunnasta puhumisen tekopyhyiden?

1.13 Esoteerikko

¹Esoteerikko ei saa tehdä minkäänlaista voittoa esoteerisesta työstä tai saada siitä minkäänlaista henkilökohtaista hyötyä. Kaikkeen tällaiseen työhön täytyy sisältyä ”henkilökohtainen uhraus”. Näin ollen hän ei nauti mitään etuoikeuksia. Jokainen ajatus ”hyvästä korjuusta” muuttuu ”huonoksi kylvöksi”.

²Niiden, jotka luulevat voivansa ”koetella henkiä”, tulisi ennen kaikkea tutkia, onko viestijällä tästä jotain taloudellista, yhteiskunnallista tai henkilökohtaista etua, onko hänen työnsä tuottanut kunniaa ja mainetta.

³Suuria on aina haukuttu hulluiksi, pahantekijöiksi, jossakin tai useammassa suhteessa viallisiksi. Tämä on sanottu lukemattomia kertoja ennenkin, ja se on joka kerta yhtä uutta. Ikään kuin ihmiskunta ei voisi oppia mitään muuta kuin emotionaalisia illuusioita ja mentaalisia fiktioita, ikään kuin se ei kykenisi oppimaan mitään todella järkevää. Totisesti, eikö todellisuusvaisto ole täysin tuhoutunut? Ainoastaan valheet voittavat yhä uudelleen ja uudelleen.

⁴Esoteerikon velvollisuuksiin kuuluu olla antamatta mitään hänen yksityiselämäänsä liittyviä tietoja ja torjua voimakkaasti kaikenlaisia juoruja. Persoonallisuus on väline, ei muuta, eikä ole siten mitään. Se, joka kysyy jotain henkilökohtaista, ei ole etsijä, eikä hänellä ole oikeutta tietää mitään.

⁵On myös tärkeää, etteivät hylozooikot muodosta mitään yhdistyksiä. Sillä aina kun jokin seura syntyy, ihmiset pyrkivät sankoin joukoin liittymään siihen, ja koska suurimmalla osalla ei ole vaadittavia edellytyksiä ymmärtää, he voivat vain vahingoittaa asiaa. Lisäksi satanistit soluttautuvat aina joukkoon aiheuttaen riitaa ja hajaannusta. Siten järjestö lakkaa olemasta se ”hengellinen” voimatekijä, joka siitä olisi voinut tulla. Ulkoinen kritiikki ei vahingoita. Sitä paitsi se on väistämätöntä. Mutta yhteisön sisäinen kritiikki sen sijaan jakaa ja tekee ponnistelun tehottomaksi. Viisainta, mitä teosofit voivat tehdä, on lakkauttaa seuransa, tehdä Adyarista museo ja jättää sinne kirjalliset aarteensa. Tämä yhteisö on suorittanut loppuun tehtävänsä.

⁶Esoteerikko ei ole koskaan skeptikko. Hän joko tietää tai ei tiedä. Sen, mitä hän ei tiedä, hän jättää toistaiseksi siihen, kunnes on saanut selvyuden. Se on jotain aivan muuta kuin epäily. Hylozooikolla ei ole minkäänlaisia epäilyksiä Steinerin esoteerisen tiedon mielikuvituksellisen vääristelyn suhteen. Hän tietää, että se oli suuri virhe. Jokaisen, joka vertaa antroposofiaa hylozoiikkaan, on ymmärrettävä tämä. Se on sanomattakin selvää, puhtaasti loogiselta kannalta katsottuna.

⁷Esoteerikko ei halua vakuuttaa ketään tai ”voittaa ketään puolelleen”. Hänellä ei ole mitään syytä osoittaa suvaitsevaisuutta elämäntietämättömyyden auktoriteetteja kohtaan. Kertoessaan paljaan totuuden, hän ei vähättele asioita. Jos tämä ärsyttää joitakin ihmisiä, se on heidän oma vikansa.

⁸Todellisuusjärjestelmän omaksuminen ei ole helppoa niille, jotka ovat juurtuneet fiktiojärjestelmään. Esoteerikon on kyettävä elämään kahdessa maailmassa, todellisuuden maailmassa ja inhimillisten illuusoiden maailmassa, ilman että muut ihmiset huomaavat mitään, ilman että hänet vedetään alas ympäristön tasolle. Jo pelkkä hylozooisen järjestelmän hallitseminen edellyttää perspektiivitajuntaa (47:5). Hylozooikko on mentalisti.

1.14 Ihmisen tietämättömyys

¹Olkoon ihmimillistä ajattelua hallitsevat idiologiat kuinka loistavia tahansa. Jos ne eivät kuitenkaan ole yhdenmukaisia todellisuuden kanssa, ne muodostavat esteitä oikealle käsitykselle ja siten myös tajunnankehitykselle. ”Fiktioimme sokaisevat meidät omalle tietämättömyydellemme.” Tästä esteestä, tästä sokeudesta, hylozoiikka vapauttaa meidät.

²Ihmiskunta on sokaistunut omista maailmankatsomuksistaan ja elämäkatsomuksistaan, näistä todellisuudesta ja elämästä tietämättömien rakennelmista. Ennen kuin älymystö on oivaltanut tämän tosiasian, ei ole paljon toivoa, että se osoittaisi kiinnostusta planeettahierarkian todellisuutta ja elämää koskeville tosiasioille.

³Filosofiset ja tieteelliset maailmankatsomukset seuraavat toisiaan tutkimuksen edetessä. Se, että hankitut idiologiat ovat ikään kuin lähtemättömiä, johtuu useista eri syistä; ihmisellä täytyy olla jotain järkkymättömän varmaa, johon tukeutua ja jota voi pitää ehdottomana; mikä tahansa ihmisen omaksuma emotionalisoituu ja siten dogmatisoituu; sellaisen järjestelmän hyväksyneet ovat tyytyväisiä siihen ja usein he jopa kieltäytyvät tutkimasta uusia järjestelmiä. Uudelleen ajattelevien on heille liian vaivalloista.

⁴On usein todettu tosiasia, että ajattelu ihmiskunnan nykyisellä kehitysasteella on lähes käsittämätöntä taipumusta hitauteen. On kuitenkin valitettavaa, että tällainen taipumus on edelleen niin selvästi nähtävissä tieteellisesti koulutetuissa. On ilmeistä kyvyttömyyttä luopua kerran opitusta ajattelutavasta, myös hypoteesien osalta, jotka kaikki on opetettu tunnustamaan tilapäisiksi. Hypoteesia käsitellään ikään kuin se olisi jotain lopullista, josta voitaisiin lähteä ja jonka varaan voi rakentaa.

⁵Tutkimuksen vakava este on tieteen riippuvuus teorioista ja hypoteeseista. Tästä menetelmästä on luovuttava lopullisesti, jos tutkimusta ei haluta estää. Kaikille tutkijoille pitäisi olla selvää, että hypoteeseihin perustuva menetelmä on ollut kaikkina aikoina valtava este. Se kuuluu fiktioiden olemukseen. Sen jälkeen, kun hylozoiikka on luonut pohjan todelliselle tieteelle, on mahdollista luoda suora yhteys hylozoiikkaan, ja hypoteesimenetelmä karkotetaan historian roskahuoneeseen.

⁶Uusi hypoteesi on tieteellisesti oikeampi kuin edellinen, jos se selittää useampia tosiasioita. Esoteerista hypoteesia ei saa korvata uudella hypoteesilla, vaan sen on oltava lopullinen selitys. Sitä kutsutaan hypoteesiksi, koska sen absoluuttista oikeellisuutta ei voi tieteellisesti todeta, joten sitä on toistaiseksi pidettävä oletuksena. Ihmisjärki ei nimittäin voi yltää pidemmälle. Esoteeriset hypoteesit saamme planeettahierarkialta. Inhimilliset hypoteesit eivät ole esoteerisia. Tiede saa vähitellen oppia oivaltamaan, että esoteerista hypoteesia ei voida korvata tai kumota. Tämä tarkoittaa, että sen on oltava ihmiskunnalle hypoteesi.

⁷Eräs asia, jota ihmiskunta ei voi ymmärtää, on se, että ihmisäly ei voi koskaan löytää sitä, mikä on ehdottoman itsestään selvää. Tähän liittyy periaate ”mitä yksinkertaisempi, sitä vaikeampi löytää”. Totuus on yksinkertaisin asia, selviö, jota on tietenkin väärintulkittu ja väärin tulkittu. On totta, ettei mikään ”koulutus”, joka on enemmän tai vähemmän ”yliopistotutusta”, ole välttämätöntä ymmärtämyksen saavuttamiselle. Tarvitaan kuitenkin tietty mentaalinen taso ja huomattava määrä piilevää elämäkokemusta, joka on paljon suurempi kuin ”massatasolla”.

⁸Hylozoiikassa on se ”vika”, että se on liian yksinkertaista. Niin yksinkertaista se ei saa olla. Mitä monimutkaisemmaksi joku onnistuu sen tekemään, sitä halukkaammin oppi otetaan vastaan, eikä se tule täysin hyväksytyksi ennen kuin joku pystyy esittämään jotain täysin käsittämätöntä. Totuus on kuitenkin se, että tieto todellisuudesta on kaikista yksinkertaisista asioista yksinkertaisin. Jälkipolvet tulevat olemaan sydämellisesti huvittuneita kaikista niistä monimutkaisuuksista, jotka ihmiskunta on asteittain hyväksynyt totuuksina.

⁹Jos ihmiset tahtoisivat omaksua pythagoraisen hylozoiikan perustosiasiat, heidän analyysinsä paljastaisivat hyvin pian kaikkien aikojen fiktioiden kestättömyyden. Jos he olisivat kuunnelleet Pythagorasta, he olisivat säästyneet sellaisilta alitajunnan haihattelijoilta kuin Eduard von Hartmann ja Freud ja näiden jäljittelijöiltä, jotka ovat nykypäivän profeettoja. He olisivat säästyneet niiltä fiktioilta ja illuusioilta, joiden varassa he elävät tietämättömien julistusten mukaan, säästyneet siltä elämänahdistukselta, josta ennemmin tai myöhemmin tulee heidän kohtalonsa.

¹⁰Ihmisen mentaalitajunnalla on vain kaksi todellisuustoimintaa: kausaalisten ideoiden alasmitoittaminen ja muilta osin fiktioiden purkaminen analyysin avulla. Järki ei voi tuottaa tietoa. Tajua toteaa tosiasiat, ja järki voi vain työstää tajun toteamat tosiasiat. Vasta kun tajua on alkanut toimia, voidaan puhua ihmisen toteamasta tiedosta. Kun ihmiset alkavat spekuloida alitajunnasta ja ylitajunnasta ja kaikesta muusta tajun ulottumattomissa olevasta, he tekevät

vain virheitä, sillä mahdollisuus, että he löytäisivät oikean selityksen, ei ole edes yksi tuhannesta. Niin filosofian kuin tieteenkin on tyydyttävä ”todennäköisyyksiin”. Ja niitä käyttäen he ovat aina pettäneet itseään ja tulevat aina tekemään niin.

1.15 Hylozoiikan tultua yleisesti hyväksytyksi

¹Kun ihmiskunnan parhaimmisto saa selville, että inhimilliseltä teologiaa, filosofiaa ja tiedettä koskevalta tietämykseltä puuttuu tarvittava tietoperusta, että nämä tieteenalat ovat aina ”leijuneet ilmassa”, ja kun se alkaa tosissaan tutkia hylozoiikan kestävyyttä, on ihmiskunta hankkinut sen, mitä esoteriikassa kutsutaan ”ensimmäiseksi vihkimykseksi”. Silloin ihmiskunnan illuusiot ja fiktiot hälvenevät kuin sumu myrskytuudessa. Ihmiskunta näkee todellisuuden ensimmäistä kertaa.

²Intian henkinen etevämyys länteen nähden lakkaa, kun hylozoiikka on yleisesti hyväksytty ylivoimaisimmaksi työhypoteesiksi, joka syrjäyttää kaikki siihenastiset teologiset, filosofiset, tieteelliset ja kvasiokkulttiset ajatusjärjestelmät. Korkeammalla emotionaaliasteella (48:2,3) olevia ei ole enää mahdollista kutsua mystikoiksi. Sillä mystiikka edellyttää idiologiaa, joka tekee mielikuvituksesta suvereenin, terveestä järjestä ja mentaalista hallinnasta riippumattoman. Se, joka on kerran oivaltanut, että tunne ei ole tiedonlähde, on ymmärtänyt mielikuvituksen vaarat, ei ole enää yhtä riippuvainen hillittömästä mielikuvituksesta.

³Kun ”auktoriteetit” ovat hyväksyneet hylozoiikan ainoaksi järkeväksi työhypoteesiksi, sitä ei ole enää syytä nimittää ”esoteeriseksi”. Tämä termi on silloin varattava sille uudelle symboliselle kirjallisuudelle, joka tulee jäämään käsittämättömäksi myös hylozooikoille ja jonka tulkinta on varattu planeettahierarkian oppilaille, kuten edelleen Upanishadien ja muun Veda-kirjallisuuden tulkinta.

1.16 Tiedon soveltaminen on tärkeintä

¹Hylozoiikka on mentaalinen orientoitumisjärjestelmä, joka auttaa meitä käsittämään todellisuutta ja ymmärtämään elämän tarkoitusta. Planeettahierarkian mukaan olennaista on kuitenkin se, että järjestelmä mahdollistaa todellisuuden käsittämisen suunnattomana energiamuotona. Hierarkia selittää myös, että tieto energioista ja niiden käytöstä on se, mikä mahdollistaa evoluution ja yksilön osalta viidennen luomakunnan saavuttamisen.

²Sitten on jokaisen tehtävä käyttää tätä oivallusta tarkoituksenmukaiseen sovellukseen. Koska yksilö on joutunut vallitsevien illuusioiden ja fiktioiden kietomaksi, tämä ei ole niin yksinkertainen tehtävä kuin ihmiset ovat taipuvaisia uskomaan. Sen huomaa, kun alkaa soveltaa saamaansa tietoa. Se ei tule itsestään. Esoteerikon on opittava käyttämään ideoiden dynaamista energiaa. Kyse on ”tahdosta” ja määrätietoisuudesta. Kausaalienergioiden tarkoituksenmukainen soveltaminen ymmärtämystä käyttäen on elämäntaitoa. Ja se on taito, jonka oppii palvelella.

³Hylozoiikka on vallankumouksellinen opetus siinä, että se korostaa liikeaspektia, energia-aspektia, tahtoaspektia. Energia rakentaa kosmoksen, pitää aggregaatit (kaikki kosmoksen ainemuodot, mukaan lukien eri atomilajit) koossa, mahdollistaa kehityksen. Tämä koskee liikeaspektin suhdetta aineaspektiin. Mutta yhtä tärkeä on energian suhde tajunnanaspektiin. Sillä energia on ilmestyksen lähde. Energian oikea käyttö ratkaisee kaikki ongelmat. Oikea käyttö on lain mukaista eikä voi koskaan joutua ristiriitaan kosmisten energioiden kanssa. Oikea käyttö näyttää tien ja raivaa tien. Tärkeää on oivaltaa, että jokainen tajunnanilmaisu on samanaikaisesti energiamuoto, jolla täytyy olla vaikutuksensa. Ihminen tuottaa energiaa tajunnanilmaisuillaan kaikissa verhoissaan. Tästä hän ei ole tietoinen, eikä hän tiedä, että jos nämä energiat eivät saa purkautua tarkoituksenmukaisesti, niistä tulee järjettömiä tai haitallisia (tästä johtuvat kaikki sairaudet; todellinen ”terveys” tekee organismin sairauksille vastustuskykyiseksi).

⁴Hylozoiikka ei ole niin vaikeasti ymmärrettävää, kuin miltä se ensisilmäyksellä näyttää.

Tietenkin vie aikaa, ennen kuin monet uudet tosiasiat voivat alkaa ”elää omaa elämäänsä” ja liittyä toisiinsa. Kun tämä tapahtuu, koko oppi tuntuu hämmästyttävän yksinkertaiselta, petollisesti kyllä, aivan liiankin yksinkertaiselta arkisessa kokonaiskuvassa. Jotkut ajattelevat, että ”tämä on kaikki, mitä tarvitsee tietää”, ja tyytyvät siihen. He ovat tavallaan oikeassa; järjestelmä selittää niin monia asioita, joita he eivät aiemmin ymmärtäneet. Mutta tieto ei riitä opettamaan meitä elämään oikealla tavalla. Kaikessa on kysymys sovelluksesta. Elämän eläminen ei ole helppoa edes oikealla teoreettisella tiedolla.

⁵Olemassaolon perustekijät, Pythagoraan hylozoiikan, esoteriikan ”pienen katekismuksen”: (TT 1.4–1.41) voi oppia kuukaudessa. Kieltämättä kestää pidempään, ennen kuin on ymmärtänyt järjestelmän suvereenit mahdollisuudet selittää aiemmin selittämättömiä todellisuusiilmiöitä. Opin teoreettinen osa on kuitenkin vain kiinteä kivijalka. Todella tärkeä on sen käytännöllinen osa, tahtoaspekti: kyky käyttää oikein niitä aine-energioita, jotka ovat osaksi tulosta minän tajunnanilmaisista, osaksi kiertävät triadiketjun kolmen triadin kautta, minän, Augoeideen ja Protogonoksen välillä. Mutta kauan ennen kuin tämä on mahdollista, yksilön on täytynyt oppia erottamaan, mistä tulevat ne värähtelyt, jotka joka hetki läpäisevät hänen eri verhonsa: ulkopuolelta, impulsseina alitajunnasta, inspiraatioina ylitajunnasta tai niistä energioista, jotka saavat hänet ajattelemaan, tuntemaan, sanomaan ja tekemään sellaista, mitä hän ei koskaan tarkoittanut tai halunnut.

⁶Koska tiedämme, miten ihmiset lukevat (myös Laurencyn aforismeista koostamia kirjoja), toistettakoon: Energiassa on ilmestyksen salaisuus! Elämäntietoa ei saavuta spekuloidalla. Sen saavuttaa toteuttamalla itsensä.

1.17 Hylozoiikan hallinta

¹Ei riitä, että on oppinut Pythagoraan hylozooisen mentaalijärjestelmän, voidakseen suoralta kädeltä selittää kaiken sen, mihin järjestelmä antaa mahdollisuuden. Vaaditaan melko pitkä perehtyneisyys koko ajattelutapaan, ennen kuin löytää sen selitysresurssit.

²Pinnallinen tutkimus ei ole lainkaan tutkimusta. Suurin osa älyllisistä saanee varata lähes kaksi vuotta opiskeluun vakuuttuakseen hylozoiikan yhdenmukaisuudesta todellisuuden kanssa, ennen kuin he voivat olla loogisesti vakuuttuneita, sillä yleensä kestää niin kauan, ennen kuin itse järjestelmää käyttäen voi selittää aiemmin selittämättömiä asioita ja tehdä sen yksinkertaisimmalla, kiistattomalla tavalla. Siitä huolimatta on käynyt ilmi, etteivät edes erittäin älykkäät henkilöt ole useiden vuosien perehtyneisyyden jälkeen havainneet näitä mahdollisuuksia. Paras opiskelumenetelmä lienee verrata hylozoiikkaa muihin järjestelmiin ja analysoida tarkkaan eri järjestelmien selitystavat. Ne, jotka ovat käyttäneet aikaa sellaiseen työhön, eivät ole pitäneet vaivannäköään hukkaan heitettynä. Päinvastoin he ovat havainneet tämän olevan paras tapa oppia itsenäisesti hallitsemaan hylozoiikka ja ymmärtämään sen verraton ylivoimaisuus.

³Hylozoiikan käsittäminen ei riitä. Sen ymmärtää vasta sitten, kun sitä käyttäen voi ratkaista todellisuusongelman, selittää järkevästi elämän tarkoituksen ja päämäärän, selittää yksinkertaisimmalla tavalla lukemattomia aiemmin selittämättömiä ilmiöitä, kun oivaltaa, että tämä on ainoa mahdollinen selitys, että tällaista todellisuus on ja ettei se voi olla toisin. Silloin hylozoiikka on lakannut olemasta työhypoteesi. Silloin voi ryhtyä päättelemään järjestelmästä, vetää järjestelmästä johtopäätöksiä ja todeta, että ne ovat yhdenmukaisia todellisuuden kanssa. Aika monet asiat voidaan vahvistaa matemaattisesti. Eräs hylozoiikan peruslause oli, että todellinen tieto voidaan todeta matemaattisesti. Tietenkin myös tämä selitys idiotisoitiin, koska ihmiset vääristelevät kaiken, mitä he eivät ymmärrä. Onneksi niin, voidaan ehkä lisätä, koska he väärinkäyttävät kaiken, minkä he ymmärtävät. Kysymys on siitä, onko heille annettu jo liikaa tietoa.

⁴Hylozoiikan merkitys on siinä, että se on yhdenmukainen todellisuuden kanssa. Vaikutukseen hylozoiikka kuinka oikealta tahansa, sitä ei kuitenkaan saa hyväksyä ilman, että se

jälkitarkastetaan kaikilta osin. Ja vain kokonaisvaltainen selitys voi lopullisesti vakuuttaa, tulla hyväksytyksi todisteeksi oikeellisuudesta. Se, joka ei pysty selittämään, osoittaa, että hylozoiikka on tullut hänelle uskonoppi. Ja sitä se ei saa olla. Jos ei pysty selittämään, ei ole edes käsittänyt.

⁵Hylozoiikan on osoitettava looginen ja psykologinen kestävyytensä, elinkelpoisuutensa jokapäiväisessä elämässä. Jos ei ole vakuuttunut käyttämällä järjestelmää ylivertaisena selityksenä aiemmin selittämättömälle, se ei anna varmuutta, jonka se muuten voisi antaa. Kaikesta, mitä voidaan epäillä, puuttuu vakaumuksen varmuus. Usko on olemukseltaan emotionaalista, ja kaikki emotionaalisuus on epäilyksen alaista, yrittäpä sitä tukea kuinka monilla loogisilla argumenteilla tahansa. Kaikki sokea usko rappeutuu taikauskoksi. Hylozoiikka ei saa olla muuta kuin oletamus, kunnes voidaan käyttää deduktiivista menetelmää ja järjestelmästä tehdyt johtopäätökset osoittavat yhdenmukaisuuden todellisuuden kanssa. Se, joka ei siihen kykene, ei hallitse järjestelmää eikä hänellä ole oikeutta kutsua itseään hylozoiikoksi. Pytagoras ei tahtonut tietää uskovista, sokeista, kritiikittömistä toistajista, jotka eivät käsittäneet, mistä he puhuivat. Hänellä on edelleen oikeus esittää samat vaatimukset niille, jotka saavat hänen järjestelmänsä lahjaksi.

1.18 Hylozoiikan ymmärtäminen

¹Mentaalijärjestelmät voidaan esittää eri tavoin, vastaamaan osaksi eri kehitysasteilla olevien käsittämiskykyä, osaksi seitsemän departementin eri katsantotapoja. Järjestelmien sekoittamisen ja siitä seuraavan käsitesekaannuksen välttämiseksi opiskelevan on viisasta pitäytyä yhteen järjestelmään, siihen, joka parhaiten vastaa hänen kykyään käsittää ja ymmärtää. Hylozoiikka soveltunee parhaiten kolmanteen ja viidenteen departementtiin kuuluville.

²Pytagoralaista hylozoiikkaa voivat ymmärtää vain vanhat vihityt, joilla tieto on piilevänä. Käsittäminen on kuitenkin mahdollista kaikille, jotka ovat riittävän loogisia ja näkevät vaivaa sen eteen.

³Pinnalliset lukijat uskovat ymmärtäneensä, kun he ovat vain käsittäneet. Kolmen hylozooisen aspektin ulkoa opettelu on helppoa. Mutta seurausten pohtiminen on jotain aivan muuta. Se merkitsee ihmiskunnan teologisten, filosofisten ja tieteellisten katsantotapojen vallankumouksellista uudelleenajattelua. Se tulee vaatimaan monen sukupolven työn.

⁴Ne, jotka oivaltavat, että hylozoiikka on ainoa mahdollinen todellisuuden kanssa yhdenmukainen mentaalijärjestelmä, että hylozoiikka koostuu kausaali-ideoista (platonisista ideoista), osoittavat täten hankkineensa kausaalitajunnan, vaikkakin alimman lajin (47:3). Totta kai voi käsittää, että hylozoiikka on täydellinen työhypoteesi, mutta vasta kausaalitajunta antaa täydellisen ymmärtämyksen järjestelmän yhdenmukaisuudesta todellisuuden kanssa. On epärealistista vaatia, että järjestelmän hyväksyisivät ne, jotka eivät ole entisiä vihittyjä.

⁵On totta, että hylozoiikka on muotoiltu konkreettisen mentaalijärjestelmän muotoon. Mutta sen alkuperä on ideoiden maailma. Tämän ymmärtämiseksi täytyy olla yhteydessä ideoiden maailmaan (47:3). Tämän perusteella on selvää, kuinka turhaa on odottaa tämän järjestelmän ymmärtämystä eksoteristeilta. He voisivat tietenkin oppia käsittämään sen. Yleisenä ilmiönä sitä ei kuitenkaan voida odottaa ennen kuin filosofit ja tiedemiehet ovat yleisesti hyväksyneet hylozoiikan työhypoteesina. Kun järjestelmän hyväksyvät ne, jotka ovat näissä piireissä suunnannäyttäjiä, seuraavat ”joukot” perässä. Sitä ennen ne eivät uskalla ”luottaa” järjestelmän oikeellisuuteen, koska heiltä puuttuu kausaali-intuitio, eivätkä he siten voi arvioida, missä määrin järjestelmä vastaa todellisuutta. On tärkeää oivaltaa tämä, mikä neofyytin on muuten opittava epämiellyttävien kokemusten kautta. Aloittelija, joka on tajunnut järjestelmän, ajattelee, että kaikkien pitäisi pystyä käsittämään se, koska he käsittävät paljon monimutkaisempia asioita. Käsittävät, kyllä! Mutta he hyväksyvät sen auktoriteetin sanojen perusteella. Ja siinä se ero piilee.

⁶Monet sivilisaatioasteella olevat voivat hyvinkin vakuuttua siitä, että hylozoiikka on oikein,

koska he ovat kiinnostuneita sellaisesta ”filosofista järjestelmää” koskevasta tutkimuksesta, joka todistaa sen loogisen kestävyys. Sen ei siis tarvitse tarkoittaa, että he ovat saavuttaneet korkeamman mentaaliasteen (47:5) tai humaniteettiasteen. Sen tähden ei voi pelkästään sillä perusteella, pelkän teoreettisen kiinnostuksen perusteella, päätellä, millä asteella filosofi on. Tarvitaan useampia tunnistusmerkkejä. Okkultiset lahkot tarjoavat esimerkkejä tämän tosiasiain oikeellisuudesta. Niiden jäsenet uskovat saavuttaneensa korkeamman asteen pelkästään siksi, että he ovat hyväksyneet jonkin okkulttisen teorian. Lahkojen historia ei vahvista näitä väitteitä. Niiden jäsenet ovat varmasti inkarnoituneet Intiassa kerran tai kaksi ja uskoneet silloin ”reinkarnaatioon ja karmaan”. Jos piilevä tietämys on herättänyt uudelleenmuistamiseen, on helppo uskoa myös moneen muuhun uuteen asiaan.

⁷Ne, jotka eivät oivalla, että hylozoiikka on yhdenmukainen todellisuuden kanssa, osoittavat siten, ettei heillä ole edellytyksiä ymmärtää todellisuutta. Sille ei voi tehdä mitään. Esoteerikot eivät kiinnitä huomiota ihmisiin, jotka pyrkivät vakuuttamaan niitä, jotka eivät ymmärrä, koska heidän mahdollinen ”menestymisensä” vain edistäisi tiedon muuttumista uskonopiksi. Tieto on tarkoitettu vain korkeammilla kehitystasasteilla oleville. Joka tapauksessa se jää esoteeriseksi alemmilla asteilla oleville.

⁸Jos pytagoralainen hylozoiikka (TT 1.4–1.41) ei alusta alkaen vaikuta suoraan itsestään selvältä ja ainoalta järkevältä, ainoalta mahdolliselta todellisuuden kuvaukselta ja selitykseltä, niin yksilön ei pitäisi enää paneutua näihin opintoihin. Häneltä puuttuu todellisuuden tuntemiseen tarvittava ”vaisto”. Hän on ja pysyy fiktionalistina, jolloin hän voi uskotella olevansa skeptikko tai realisti tai jotain muuta yhtä fiktua.

1.19 Ymmärtämys

¹Se, joka hallitsee hylozoiikan (TT 1.4–1.41), on hankkinut ymmärtämystä kolmen todellisuusaspektin lisäksi myös ihmiskunnan kehitystiestä ja tulee huomaamaan, että tähän ymmärtämykseen sisältyy energia, joka mahdollistaa jatkuvan ”paljastuksen”, valon tien kirkkaudesta kirkkauteen. Kun on kerran päässyt oikealle tielle, huomaa vähitellen, mitkä askeleet tulee ottaa. Pysähtyä ei voi koskaan niin kauan kuin seuraa saamaansa valoa. ”Ymmärtämys on paljastava energia, joka mahdollistaa toteuttamisen. Syvimmässä mielessä todellinen ymmärtämys merkitsee kasvavaa osallisuutta kosmiseen kokonaistajuntaan. Se, mikä täten on sanottu, on tärkeintä, mitä tähän mennessä on koskaan sanottu.” Ymmärtämys merkitsee tieteellistä prosessia, jossa kaikkien seitsemän departementin energioita hyödynnetään tietoisesti planeettallamme etenevän evoluution toteuttamiseen. Tämä tuo mukanaan lisääntyneet mahdollisuudet inhimillisten verhojen keskuksille hyödyntää olemassa olevia energioita. Tämä oli oivallus, joka nyt on kadonnut, mutta joka oli aikoinaan alkuperäisen ”laya-joogan” eli verhokeskuksia koskevan tieteellisen tiedon perusta.

Yllä oleva teksti on Henry T. Laurencyn kirjoitelma *Hylozoiikka*. Kirjoitelma sisältyy kirjaan *Elämäntieto Kaksi*. (*Livskunskap Två*). Suomentanut Irmeli Adelskog. Copyright © 2023 Kustannussäätiö / Förlagsstiftelsen Henry T. Laurency (www.laurency.com). Kaikki oikeudet pidätetään.

Tarkistettu 2023.06.19.